

Sygn. akt I CSK 2509/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Banku spółki akcyjnej w W.

przeciwko W. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym 25 stycznia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 3 marca 2021 r., sygn. akt III Ca 769/20,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek strony powodowej o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o trzecią spośród wymienionych przesłanek. Wskazał na nieważność postępowania z uwagi na niemożność obrony swych praw wobec nieuwzględnienie wniosku pełnomocnika skarżącego o odroczenie terminu rozprawy w związku z zaistniałą po stronie

pełnomocnika kolizją terminów oraz brakiem uwzględnienia wniosku pełnomocnika skarżącego o określenie terminu na złożenie pisma przygotowawczego.

Nieważność postępowania zachodzi wówczas, gdy strona była rzeczywiście pozbawiona możliwości obrony i wskutek tego nie działała w postępowaniu, a więc gdy strona postępowania wbrew swej woli została faktycznie pozbawiona możliwości działania w postępowaniu lub jego istotnej części. Stwierdzenie, czy taki stan nastąpił, wymaga rozważenia, czy w konkretnej sprawie nastąpiło naruszenie przepisów procesowych, czy uchybienie to miało wpływ na możliwość działania strony oraz, czy pomimo zaistnienia tych dwóch przesłanek strona mogła bronić swoich praw. Tylko przy kumulatywnym spełnieniu tych wszystkich przesłanek można mówić o skutkującym nieważnością postępowania pozbawieniu strony możliwości obrony swoich praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.; zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2018 r., III PK 19/17, nie publ.). Sytuacja taka nie wystąpiła w niniejszej sprawie. Okoliczności przytoczone przez skarżącego nie wskazują, że została on pozbawiony możliwości obrony swych praw we wskazanym wyżej rozumieniu.

Mając powyższe na uwadze nie zachodzi wskazana przez skarżącego nieważność postępowania.

Wobec powyższego nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).